

31994R3036

15.12.1994

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 322/1

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 3036/94**z dnia 8 grudnia 1994 r.****ustanawiające zasady gospodarczego uszlachetniania biernego stosowane do niektórych wyrobów włókienniczych i odzieżowych przywożonych powtórnie do Wspólnoty po obróbce lub uszlachetnieniu w niektórych państwach trzecich**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, a w szczególności jego art. 113,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze co następuje: wspólnotowe ustalenia przywozowe dla sektorów włókienniczego oraz odzieżowego dotyczące niektórych państw trzecich zawierają szczególne środki stosowane wobec wyrobów powstałych w wyniku procesów uszlachetniania biernego;

rozporządzenie (EWG) nr 636/82 ⁽¹⁾ stworzyło zasady gospodarczego uszlachetniania biernego stosowane wobec niektórych wyrobów włókienniczych i odzieżowych przywożonych ponownie do Wspólnoty po obróbce lub uszlachetnieniu w niektórych państwach trzecich;

polityka, którą kieruje się Wspólnota zmierza w szczególności do umożliwienia przemysłowi włókienniczemu i odzieżowemu dostosowania się do warunków konkurencji międzynarodowej; nowe zasady uszlachetniania biernego muszą być zharmonizowane z wysiłkami mającymi na celu zwiększenie konkurencyjności przemysłu wspólnotowego i dlatego też nie mogą być zastrzeżone tylko dla tego przemysłu, ale także przyznawane tylko tym przedsiębiorstwom, które produkują we Wspólnocie towary o takim samym stopniu przetworzenia jak te, co do których zamierza się dokonać powtórnego przywozu po uszlachetnieniu biernym, jednakże bez uszczerbku dla wpływu na prawa osób nie spełniających wymagań niniejszego rozporządzenia, którym mogą zostać przyznane zwolnienia do wysokości całkowitego przywozu dokonanego na podstawie szczególnych ustaleń w ciągu jednego z dwóch lat poprzedzających wejście niniejszego rozporządzenia w życie, dla wyrobów nie różniących się cechami i zastosowaniem;

utworzenie w 1993 r. Wewnętrznego Rynku ustanowiło obszar bez granic, w którym, w szczególności, zostanie zapewniony

swobodny przepływ towarów; pociąga to za sobą, między innymi, zniesienie kontroli na granicach wewnętrznych i wyeliminowanie różnic dotyczących ustaleń przywozowych, a także możliwość powtórnego przywozu produktów kompensacyjnych do innego Państwa Członkowskiego niż to, w którym zostało przyznane pozwolenie uprzednie;

handel wyrobami włókienniczymi i odzieżowymi powinien być zgodny z funkcjonowaniem wspomnianego Wewnętrznego Rynku, w szczególności jeśli chodzi o zastosowanie zasad gospodarczego uszlachetniania biernego dotyczących wyrobów włókienniczych;

poprzednio obowiązujące regionalne kontyngenty uszlachetniania biernego zostały zastąpione od dnia 1 stycznia 1993 r. systemem kontyngentów wspólnotowych, nie rozdzielanych między poszczególne Państwa Członkowskie;

właściwe organy Państw Członkowskich powinny kontynuować wydawanie pozwoleń uprzednich osobom chcącym skorzystać z uszlachetniania biernego, ale czyniąc to powinny powiadomić Komisję o ilościach w które wystąpiono, w celu sprawdzenia, czy ilości te są dostępne w ramach całkowitego limitu ustalonego na poziomie Wspólnoty;

ilości te powinny być przydzielane w maksymalnie wysokich transzach, zaś prośby o nową transzę będą możliwe tylko wówczas, gdy poprzednio przydzielona transza została wykorzystana co najmniej w 50 %;

kryteria i warunki, których podmioty gospodarcze z Państw Członkowskich muszą przestrzegać w celu objęcia ich niniejszymi przepisami, nie są obecnie stosowane we Wspólnocie w sposób jednolity;

wobec powyższego, zasady wprowadzania tych kryteriów i warunków muszą zostać zharmonizowane w celu umożliwienia dostępu do uszlachetniania biernego na warunkach jednakowych dla całej Wspólnoty, w szczególności w odniesieniu do definicji „beneficjenta” pojęcia „wyrobów podobnych”, pierwszeństwa

⁽¹⁾ Dz.U. L 76 z 20.3.1982, str. 1. Rozporządzenie zmienione Aktem Przystąpienia Hiszpanii i Portugalii.

dla producentów utrzymujących we Wspólnocie ważną produkcję oraz zwolnień z przepisów dotyczących pochodzenia wyrobów wywożonych w celu uszlachetniania biernego;

podczas przyznawania wnioskowanych ilości wyrobów, powinno się brać pod uwagę nie tylko ilości dostępne na mocy przepisów przywozowych ustalonych w odniesieniu do poszczególnych wyrobów i odpowiednich państw trzecich, ale także dobrą wiarę beneficjenta jako producenta oraz wysiłki producenta w celu utrzymania produkcji wyrobów o tym samym stopniu przetworzenia i utrzymania zatrudnienia we Wspólnocie, nie zmniejszając jednocześnie ilości udostępnionych przeszłym beneficjentom i przez nich używanych;

wypełniając cele niniejszego rozporządzenia właściwym jest, aby rozdysponowane ilości wyrobów zostały poddane ocenie pod koniec każdego roku, w którym ilości dostępne dla nowych osób okazały się niewystarczające;

w celu zapewnienia skutecznego i bezstronnego zarządzania systemem, rozdział ilości przeznaczonych do uszlachetniania biernego, powinien odbywać się na zasadzie kolejności zgłoszeń z pierwszeństwem wniosków które nie zostały uwzględnione w poprzednim rozdziale;

w świetle protokołu nr 1 dotyczącego wyrobów włókienniczych i odzieżowych do Układów Europejskich i Układów Przejściowych zawartych między Wspólnotą a Republiką Czeską, Republiką Słowacką, Polską, Węgrami, Bułgarią i Rumunią, właściwym jest, aby zakres stosowania niniejszego rozporządzenia został rozszerzony na niektóre zliberalizowane kategorie wyrobów pochodzących z tych krajów;

konieczne jest, aby wykaz wyrobów, do których stosuje się niniejsze rozporządzenie, był zgodny z obecną, opartą na Nomenklaturze Scalonej klasyfikacją wyrobów włókienniczych (kategoriami);

niniejsze rozporządzenie nie powinno naruszać powtórnego przywozu do Wspólnoty wyrobów po ich przetworzeniu lub uszlachetnieniu w państwach trzecich odbywającego się na mocy uprzednich pozwoleń wydanych przed datą, od której stosuje się niniejsze rozporządzenie;

skuteczne zarządzanie przez Wspólnotę zasadami dotyczącymi uszlachetniania biernego wymaga ścisłej współpracy między Państwami Członkowskimi a Komisją,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejsze rozporządzenie ustala warunki stosowania zasad gospodarczego uszlachetniania biernego (zwanych dalej „zasadami”) dotyczących wyrobów włókienniczych i odzieżowych wymienionych w rozdziałach 50-63 Nomenklatury Scalonej i powstałych w wyniku procesów uszlachetniania biernego.

2. Do celów niniejszego rozporządzenia „procesy uszlachetniania biernego” (zwane dalej „procesami uszlachetniania”) oznaczają

procesy, które polegają na uszlachetnianiu w państwie trzecim towarów czasowo wywiezionych ze Wspólnoty w celu ich późniejszego powtórnego przywozu w formie produktów kompensacyjnych.

3. Bez uszczerbku dla art. 11 ust. 3 przepisy niniejszego rozporządzenia obowiązują w stosunku do wyrobów włókienniczych i odzieżowych powstałych w wyniku procesów uszlachetniania w państwie trzecim, ilekroć istnieją ustalenia dotyczące limitów ilościowych lub nadzoru odnośnie do przywozu wyrobów włókienniczych i odzieżowych ze wspomnianych państw trzecich oraz ilekroć istnieją specjalne środki stosowane do wyrobów powstałych w wyniku procesów uszlachetniających w przypadku tych wyrobów oraz określonego państwa trzeciego.

4. Do celów niniejszego rozporządzenia:

- a) „produkty kompensacyjne” oznaczać będą produkty powstałe przy użyciu towarów, które poddane zostały procesom uszlachetniającym, o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. d);
- b) „towary” oznaczać będą towary wywożone z obszaru celnego Wspólnoty do państwa trzeciego w celu poddania ich procesom uszlachetniającym;
- c) „całkowita wartość towarów” oznaczać będzie:
 - w przypadku towarów przywożonych wcześniej, ich wartość określoną do celów celnych według definicji zawartej w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 ustanawiającym Wspólnotowy Kodeks Celný oraz rozporządzenia wykonawcze do niego ⁽¹⁾,
 - we wszystkich innych przypadkach, cenę loco fabryka;
- d) „właściwe organy” oznaczać będą organy w Państwie Członkowskim, które są właściwe do stosowania przepisów ustalonych w niniejszym rozporządzeniu, w szczególności do przyznawania pozwoleń uprzednich;
- e) „wyroby podobne” są zdefiniowane jako wyroby zawierające się w tej samej kategorii lub tej samej grupie kategorii, jak zostało to wymienione w załączniku I, który może zostać zmieniony zgodnie z procedurą określoną w art. 12.

Artykuł 2

1. Korzyści płynące z zasad przyznaje się tylko osobom fizycznym lub prawnym ze Wspólnoty.

2. Każda osoba określona w ust. 1, starająca się o korzyści płynące z zasad musi spełniać następujące warunki:

- a) osoba ta musi:
 - wytwarzać we Wspólnocie wyroby, które są podobne i charakteryzują się tym samym stopniem przetworzenia co produkty kompensacyjne, odnośnie do których składany jest wniosek o zastosowanie zasad, oraz

⁽¹⁾ Dz.U. L 134 z dnia 31.5.1980, str. 1. Rozporządzenie zmienione Aktem Przystąpienia Hiszpanii i Portugalii.

- przeprowadzać w swojej fabryce na terenie Wspólnoty główne procesy produkcyjne, przynajmniej szycie i składanie, lub roboty dziewiarskie w przypadku w pełni wymodelowanej odzieży uzyskanej z przędzy.

Stwierdzając dopuszczalność prośby złożonej na mocy niniejszych przepisów, właściwe organy nie biorą pod uwagę wzorów, wyrobów modelowych lub próbek;

- b) osoba ta może zlecić wytworzenie produktów kompensacyjnych w państwie trzecim poprzez uszlachetnianie, w granicach ilości przyznanych przez właściwe organy Państwa Członkowskiego, w którym został złożony wniosek, oraz zgodnie z warunkami ustalonymi w art. 3;
- c) towary, które ta osoba wywozi czasowo w celu poddania ich procesom uszlachetniania muszą znajdować się w wolnym obrocie w znaczeniu art. 9 ust. 2 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz pochodzić ze Wspólnoty w znaczeniu rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽¹⁾ wraz z jego przepisami wprowadzającymi. Zwolnienia z przepisów niniejszego akapitu mogą być przyznawane przez organy Państw Członkowskich jedynie w stosunku do towarów, których produkcja we Wspólnocie jest niewystarczająca. Zwolnienia takie nie mogą zostać przyznane w stosunku do towarów powyżej 14 % całkowitej wartości towarów, co do których został złożony wniosek o pozwolenie uprzednie lub w stosunku do których przyznano beneficjentowi płynące z zasad korzyści w ciągu poprzedniego roku. W wyjątkowych i ekonomicznie uzasadnionych przypadkach właściwe organy, na podstawie decyzji powziętej zgodnie z procedurą określoną w art. 12, mogą zgodzić się na wyższy procent objęty zwolnieniem.

Uprzedni beneficjenci, którzy korzystali w 1994 r. ze zwolnienia wyższego niż 14 %, mogą nadal używać go dla takich samych ilości przez okres trzech lat, na podstawie wykazu sporządzonego przez Komisję. Takie wyjątki mogą zostać odnowione, na podstawie decyzji podjętej zgodnie z procedurą określoną w art. 12.

Państwo Członkowskie informuje, raz na kwartał, Komisję o głównych aspektach zwolnień przyznanych w ten sposób, a mianowicie, o rodzaju, pochodzeniu i ilości przedmiotowych towarów pochodzących spoza Wspólnoty. Komisja przekazuje te informacje innym Państwom Członkowskim mając na względzie rozpatrzenie ich przez Komitet określony w art. 12;

- d) procesy uszlachetniania, które mają zostać przeprowadzone w państwach trzecich, nie mogą być bardziej rozległe niż te zastrzeżone dla poszczególnych produktów określonych w załączniku II. Procesy uszlachetniania, które mają zostać przeprowadzone mogą być jednakże mniej rozległe niż te zastrzeżone dla poszczególnych produktów określonych w załączniku II.

- 3. Państwa Członkowskie mogą udzielić zwolnienia z przepisów ust. 2 lit. a) osobom niespełniającym warunków ustalonych w niniejszym akapicie.

Zwolnienia takie stosowane są jedynie do całkowitych wysokości i przywożonych ilości, na mocy specjalnych zdefiniowanych w art. 1 ust. 3, w ciągu jednego z dwóch lat poprzedzających wejście w życie rozporządzenia (EWG) nr 636/82 oraz w stosunku do wyrobów nie różniących się gatunkiem i przeznaczeniem.

Jeśli, po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, specjalna zasada, której rodzaj został zdefiniowany w art. 1 ust. 3, zostanie ustanowiona po raz pierwszy w stosunku do któregoś z krajów i zastąpi dla pewnych ilości uprzednio stosowaną do tych ilości zasadę zwykłego ograniczania przywozu, nie powodując jednakże ogólnego wzrostu możliwości przywozowych wynikłego z jednoczesnego zastosowania obu tych zasad, podobne zwolnienia mogą zostać zastosowane do wysokości ilości wyrobów powstałych w wyniku procesów uszlachetniania, które zostały uprzednio przywiezione według zasady zwykłego ograniczania przywozu.

Zwolnienia określone w poprzedzających akapitach są stosowane z uwzględnieniem pierwszeństwa osób korzystających uprzednio ze szczególnych zasad wspomnianych powyżej.

Przypadki zastosowania niniejszego akapitu są zgłaszane Komisji, która przekazuje je Państwom Członkowskim mając na względzie rozpatrzenie ich przez Komitet, o którym mowa w art. 12.

Artykuł 3

- 1. Roczne ilości produktów kompensacyjnych, na które może zostać wydane pozwolenie na ponowny przywóz na mocy specjalnych zasad przywozowych określonych w art. 1 ust. 3, zostaną ustalone na poziomie wspólnotowym.

- 2. Właściwe organy podzielą roczne ilości określone w ust. 1 między potencjalnych beneficjentów zdefiniowanych w art. 2 na podstawie ich wniosków złożonych zgodnie z art. 4 ust. 2 oraz wyłącznie po uzyskaniu potwierdzenia Komisji, że w granicach całkowitego wspólnotowego kontyngentu ilościowego dla całej kategorii i danego państwa trzeciego są jeszcze dostępne odpowiednie ilości.

- 3. Z zastrzeżeniem przepisów art. 2 ust. 3 podział ten zostanie przeprowadzony tak, aby zapewnić uwzględnienie celu utrzymania aktywności przemysłowej beneficjenta we Wspólnocie, jak zostało to ustalone w art. 2 ust. 2, co dotyczy zarówno charakteru wyrobów jak też ich ilości wyrażonej w jednostkach fizycznych bądź wartości dodanej.

- 4. Każdemu uprzedniemu beneficjentowi zostanie przydzielona dla każdej kategorii i każdego państwa ilość równa całkowitej ilości, dla której przeprowadził on obrót uszlachetniający bierny w roku 1993 bądź 1994 dla tej kategorii i tego państwa.

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1

Beneficjenci mogą ubiegać się o dodatkowe przydziały na tę samą kategorię i dla tego samego państwa, zgodnie z ust. 5, tylko wtedy, gdy wykorzystają ilości wspomniane w poprzednim akapicie, w sposób ustalony w ust. 5 akapit czwarty.

Dodatkowo, uprzedni beneficjent, który nie wyrazi zainteresowania wykorzystaniem ilości zarezerwowanych dla niego zgodnie z pierwszym akapitem w stosunku do odpowiedniej kategorii i państwa trzeciego, może ubiegać się o równoważną ilość w innej kategorii i dla innego państwa trzeciego, na zasadzie kolejności zgłoszeń określonej w ust. 5 akapit pierwszy. Ilości, co do których dokonano zrzeczenia zostaną niezwłocznie dodane do ilości, które mają zostać rozdzielone na mocy ust. 5.

W przypadku przystąpienia nowego państwa do Wspólnoty przepisy niniejsze obowiązują te podmioty gospodarcze tego państwa, które przeprowadzały obrót uszlachetniający bierny w jednym z dwóch lat poprzedzających przystąpienie, do wysokości ilości poddanej uszlachetnieniu.

5. Ilości produktów kompensacyjnych, która nie zostały wyodrębnione w celu spełnienia wniosków złożonych zgodnie z ust. 4, zostaną rozdzielone przez Komisję na podstawie powiadomień otrzymanych przez Państwa Członkowskie, w porządku chronologicznym, w którym te powiadomienia były otrzymywane (na zasadzie kolejności zgłoszeń).

Przydziały zostaną przyznane tylko tym producentom, którzy mogą udowodnić, że w ciągu poprzedzającego roku utrzymywali produkcję we Wspólnocie. Każdy z producentów może wystąpić o całkowitą ilość produktów kompensacyjnych o wartości uszlachetnienia w państwie trzecim nie większą niż 50 % wartości jego produkcji we Wspólnocie.

Wartość produkcji we Wspólnocie osób składających prośby zostanie określona na podstawie wszystkich wyrobów wymienionych w załączniku II, które zostały wyprodukowane we Wspólnocie.

Rozdział dokonany zostanie według maksymalnych ilości na wniosek dla każdej kategorii i każdego przedmiotowego państwa. Jeżeli zostanie złożony nowy wniosek, dodatkowe ilości dla tej samej kategorii i tego samego państwa mogą zostać przydzielone poszczególnym kandydatom przez właściwe organy jedynie wtedy, gdy ilość przyznana uprzednio została przez nich wykorzystana co najmniej w 50 % lub gdy została wywieziona co najmniej ilość odpowiadająca 80 % uprzednio przyznanych ilości.

Każdemu z producentów, któremu na mocy niniejszego akapitu zezwolono na przeprowadzenie uszlachetniania biernego w ciągu roku poprzedzającego, przyznane zostaną ilości produktów kompensacyjnych na mocy ust. 4. Jeśli produkcja wytwórcy we Wspólnocie spadła z powodu procesów uszlachetniania biernego przeprowadzonych w ciągu poprzedzającego roku, te wykorzystane w przeszłości ilości zostaną proporcjonalnie zredukowane.

Ilości rozdzielone dla każdej kategorii i każdego państwa trzeciego odpowiadają ilościom produktów kompensacyjnych przywiezionych powtórnie przez producenta podczas okresu określonego w poprzednim akapicie.

6. Jeśli beneficjenci nie wykorzystają całkowitych ilości, na które otrzymali pozwolenia uprzednie na mocy niniejszego artykułu, niewykorzystane ilości zostaną ponownie włączone do kontyngentu wspólnotowego i w ten sposób udostępnione do wykorzystania zgodnie z procedurą określoną w art. 5.

Wnioskodawca zwróci, w ciągu 15 dni od daty wygaśnięcia ważności, wszystkie pozwolenia uprzednie niewykorzystane lub wykorzystane częściowo, właściwym władzom, które wydały to pozwolenie.

Do celów zastosowania niniejszego akapitu „ilości niewykorzystane” są rozumiane jako te ilości, dla których pozwolenia uprzednie zostały wydane, ale nie zostały wykorzystane w okresie sześciu miesięcy lub dziewięciu miesięcy w przypadku rozszerzenia pierwotnego limitu czasowego przez właściwe organy (to jest, gdy nie zostały dopełnione formalności dotyczące wywozu czasowego dla całej ilości nieobrobionego surowca wskazanej w pozwoleniu uprzednim). Właściwe organy wskażą Komisji, tak szybko, jak to jest możliwe, sumy jakichkolwiek niewykorzystanych ilości w celu ich ponownego włączenia do kontyngentu wspólnotowego.

7. Na koniec każdego roku kalendarzowego, w którym dostępne ilości produktów kompensacyjnych okazały się niewystarczające w stosunku do wniosków złożonych na mocy ust. 5, zostanie przeprowadzona, zgodnie z procedurą określoną w art. 12, analiza zakresu i sposobu, w jaki przydziały muszą być rewidowane.

8. Przepisy dotyczące zastosowania niniejszego artykułu zostaną przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art. 12.

Artykuł 4

1. Właściwe organy wydadzą pozwolenia uprzednie jedynie tym kandydatom, którzy spełniają warunki ustalone w niniejszym rozporządzeniu.

2. Składający prośbę przedłoży właściwym organom umowę zawartą z przedsiębiorstwem odpowiedzialnym za przeprowadzenie procesów uszlachetniania na jego rachunek w państwie trzecim albo inny dowód, który wspomniane organy uznają organy za równoważny.

3. Właściwe organy Państw Członkowskich powiadamiają Komisję każdego roku, do dnia 15 stycznia, o całkowitych ilościach, według kategorii i państw trzecich, które zostały przyznane beneficjentom na mocy art. 3 ust. 4 podczas tego danego roku kontyngentowego.

4. Po dniu 15 stycznia każdego roku właściwe organy mogą zgłaszać Komisji wnioski o pozwolenia uprzednie i pozwolenia takie mogą być wydawane.

Przed wydaniem pozwoleń właściwe organy Państw Członkowskich powiadomią Komisję o ilości otrzymanych wniosków. W odpowiedzi Komisja przekaze potwierdzenie, że ilości, o które wystąpiono są dostępne do powtórnego przywozu w chronologicznej kolejności, w jakiej powiadomienia od Państw Członkowskich były otrzymywane (na zasadzie kolejności zgłoszeń).

W normalnych warunkach takie powiadomienia przekazywane są elektronicznie poprzez zintegrowaną sieć utworzoną do tego celu, chyba że wystąpi konieczność czasowego użycia innych środków łączności.

Artykuł 5

1. Pozwolenia powyższe przyznaje się tylko wówczas, gdy właściwe organy mogą zidentyfikować towary czasowo wywiezione w przywiezionych powtórnie produktach kompensacyjnych.

2. Właściwe organy mogą odmówić wydania upoważnienia w sytuacji, gdy nie są w stanie uzyskać wszystkich niezbędnych gwarancji umożliwiających im sprawowanie skutecznej kontroli nad przestrzeganiem przepisów zawartych w art. 2.

3. Pozwolenie uprzednie ustala warunki, na jakich mają odbyć się procesy uszlachetniania; obejmują one:

- ilość towarów, które mają zostać wywiezione oraz wyrobów, które mają zostać przywiezione powtórnie, skalkulowana w odniesieniu do wydajności produkcji ustalonej w świetle danych technicznych dotyczących procesu lub procesów uszlachetniania, które mają zostać przeprowadzone, jeśli dane zostały ustalone, jeśli zaś nie zostały ustalone, w świetle danych dostępnych we Wspólnocie dla procesów tego samego rodzaju,
- sposób postępowania w celu zidentyfikowania towarów czasowo wywiezionych w produktach kompensacyjnych,
- termin powtórnego przywozu zależny od czasu niezbędnego do przeprowadzenia procesu lub procesów uszlachetniania.

4. Jeśli właściwe organy stwierdzą, że poziom zatrudnienia w przedsiębiorstwie wnioskodawcy został znacząco obniżony z powodu procesów uszlachetniania biernego przeprowadzonych w ciągu dowolnego roku, te same organy obniżą w podobny sposób ilości, o które ten wnioskodawca będzie mógł wystąpić na mocy niniejszego rozporządzenia w roku następnym.

Artykuł 6

Pozwolenie powyższe wydane przez właściwe organy zostanie przedłożone urzędowi celnemu w momencie dokonywania wywozu czasowego, w celu dopełnienia formalności celnych.

Artykuł 7

Jeżeli Komisja tego zażąda, Państwa Członkowskie powiadamią ją o każdej odmowie wydania pozwolenia oraz o powodach, odnoszących się do warunków stawianych przez niniejsze rozporządzenie, dla jakich wydanie pozwolenia zostało wstrzymane.

Artykuł 8

1. Bez uszczerbku dla ust. 2 oraz gdy, ustalone w pozwoleniu że warunki są wypełniane a inne formalności celne wymagane podczas dokonywania przywozu są przestrzegane, nie można odmówić dokonania powtórnego przywozu produktów kompensacyjnych.

2. Podczas powtórnego przywozu do Wspólnoty produktów kompensacyjnych, deklarująca je osoba przedłoży właściwym władzom, bez uszczerbku dla jakichkolwiek innych przepisów wspólnotowych zarządzających handlem z danym krajem trzecim, pozwolenie wraz z dowodem, że proces uszlachetniania został faktycznie przeprowadzona w państwie trzecim wskazanym na pozwoleniu.

Artykuł 9

Właściwe organy mogą, jeśli jest to uzasadnione okolicznościami:

- przedłużyć termin pierwotnie ustalony dla powtórnego przywozu,
- zezwolić na powrotny przywóz produktów kompensacyjnych w kilku przesyłkach; jeśli tak się stanie, na pozwoleniu umieszczona zostanie notatka o sposobie i czasie nadejścia każdej z wysyłek.

Właściwe organy mogą także zezwolić na powrotny przywóz produktów kompensacyjnych, nawet jeśli nie wszystkie procesy uszlachetniania przewidziane w pozwoleniu zostały przeprowadzone.

Artykuł 10

Państwa Członkowskie prześlą Komisji dane dotyczące wszystkich przywozów powrotnych przeprowadzonych na ich obszarze w ramach niniejszego rozporządzenia. Komisja prześle te informacje wszystkim Państwom Członkowskim.

Artykuł 11

1. Porozumienia zawarte w niniejszym rozporządzeniu zastępują wszystkie inne porozumienia gospodarczego uszlachetniania biernego stosowane obecnie przez Państwa Członkowskie w stosunku do wyrobów określonych w art. 1.

2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się bez uszczerbku dla art. 149-159 (zasady uszlachetniania biernego) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92.

3. Do celu stosowania przepisów art. 2 ust. 3 Protokołu 1 dotyczącego wyrobów włókienniczych i odzieżowych do Układów Europejskich i Układów Przejściowych, zawartych między Wspólnotą a odpowiednio: Republiką Czeską, Republiką Słowacką, Węgrami, Polską, Rumunią i Bułgarią, wyroby wymienione w załączniku II, które pochodzą z tych krajów, zgodnie z Protokołem 4 do Układów Europejskich ze Wspólnotą, dotyczącym reguł pochodzenia nie muszą podlegać zasadom ani środkom specjalnym określonym w art. 1 ust. 3, ani też limitom rocznym określonym w art. 2 ust. 2 lit. b). Pozwolenia uprzednie na te kategorie wyrobów wydają właściwe organy po powiadomieniu Komisji o ilościach o które wystąpiono gdy spełnione są warunki ustalone przez niniejsze rozporządzenie.

Artykuł 12

1. Tworzy się Komitet ds. Zasad Gospodarczego Uszlachetniania Biernego Wyrobów Włókienniczych (zwany dalej „Komitetem”), który składa się z przedstawicieli Państw Członkowskich oraz przedstawiciela Komisji działającego jako przewodniczący.

Komitet sporządza swój regulamin.

2. Komitet może badać wszelkie wątpliwości związane ze stosowaniem niniejszego rozporządzenia przedłożone mu przez przewodniczącego działającego z własnej inicjatywy bądź na prośbę przedstawiciela któregoś z Państw Członkowskich.

3. Przepisy wykonawcze do niniejszego rozporządzenia przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną poniżej:

a) przedstawiciel Komisji przedkłada Komitetowi projekt środków, które mają zostać przyjęte. Komitet przedstawia swoją opinię o projekcie w terminie, który ustala przewodniczący stosownie do pilności sprawy. Opinię przyjmuje się większo-

ścią głosów określoną w art. 148 ust. 2 Traktatu, wymaganą do podjęcia decyzji przez Radę na wniosek Komisji, głosy przedstawicieli Państw Członkowskich waży się według art. 148 ust. 2 Traktatu. Przewodniczący nie głosuje.

- b) i) Komisja przyjmie zamierzone środki, jeśli są one zgodne z opinią Komitetu.
- ii) Jeśli zamierzone środki nie są zgodne z opinią Komitetu lub nie została wydana żadna opinia, Komisja przedłoży niezwłocznie Radzie wniosek dotyczący środków, które mają zostać podjęte. Rada działa większością kwalifikowaną.
- iii) Jeśli w ciągu miesiąca od dnia, w którym dana sprawa została przedstawiona, Rada nie przyjmie żadnych środków, Komisja przyjmie proponowane środki i niezwłocznie je zastosuje.

Artykuł 13

Niniejsze rozporządzenie nie narusza powtórnego przywozu do Wspólnoty wyrobów po obróbce lub uszlachetnieniu w państwach trzecich na podstawie pozwoleń wydanych przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.

Rozporządzenie (EWG) nr 636/82 traci moc od 31 grudnia 1994 r.

Artykuł 14

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1995. Artykuł 11 ust. 3 stosuje się od dnia 1 stycznia 1994.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 grudnia 1994 r.

W imieniu Rady

G. REXRODT

Przewodniczący

ZĄCZYŁAŁĄCZNIK I

Grupy kategorii określonych w art. 1 ust. 4 lit. e)

Wyroby podobne o tym samym stopniu przetworzenia są zdefiniowane jako wyroby zawierające się w tej samej kategorii lub tej samej grupie kategorii, jak wykazano poniżej:

Grupa 1 (odzież wierzchnia)

Kategorie 4, 5, 6, 7, 8, 14, 15, 16, 17, 21, 26, 27, 28, 29, 68, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 83, 156, 157, 159, 161.

Grupa 2 (bielizna)

Kategorie 4, 5, 12, 13, 18, 24, 26, 28, 31, 68, 69, 70, 72, 73, 78, 83, 86, 157, 161.

Grupa 3 (inne wyroby)

Kategorie 10, 12, 68, 70, 72, 78, 83, 85, 87, 91.

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz maksymalnych poziomów uszlachetnienia określonego w art. 2 ust. 2 lit. d)

<i>Produkty kompensacyjne według kategorii ⁽¹⁾</i>	<i>Maksymalny stopień uszlachetnienia</i>
<i>Kategorie</i>	<i>Proces</i>
4, 5, 6, 7, 8, 10, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 24, 26, 27, 28, 29, 31, 68, 69, 70, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 83, 85, 86, 87, 91, 156, 157, 159, 161	Uszlachetnianie z tkanin dzianych lub szydełkowanych ⁽²⁾

⁽¹⁾ Kategorie odpowiadają kategoriom wymienionym w załączniku I do rozporządzenia (EWG) nr 3030/93 z dnia 12 października 1993 r. (Dz.U. L 275 z 8.11.1993 str. 1) z późniejszymi zmianami..

⁽²⁾ Jednakże proces, w wyniku którego otrzymuje się w pełni wymodelowane wyroby, może również zostać zaliczony do procesu uszlachetniania w rozumieniu niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem że wywóz czasowy przędzy zatwierdzonej do tego celu nie przekroczy w żadnym z lat 7 % (liczonych według wagi) całkowitego wywozu czasowego, na który wydano w roku poprzedzającym pozwolenia we Wspólnocie na mocy specjalnych zasad określonych w art. 1 ust. 3. Komisja zapewnia, że ustalony powyżej limit 7 % nie zostanie przekroczony na poziomie wspólnotowym. W tym celu stosuje się przepisy art. 4.